

[Ulara Munck.]

Nu har vi jo i dag fået et forslag fra socialministeren, og derfor synes jeg ikke, der er anledning til at komme ind på enkeltheder, men i modsætning til, hvad den tidligere ordfører, hr. Niels Mørk, og til en vis grad også socialministeren har udtalt, mener vi, at dette, at der bliver sikring af dagpenge til alle forlods med en vis minimumssats, i hvert fald er en ting, vi er interesseret i en videre drøftelse af.

Jeg vil gerne støtte forslagsstilleren i hans beklagelse af, at dette lovforslag først kommer til behandling i dag, samtidig med, at socialministeren har fremsat sit forslag om ændring af lov om offentlig sygeforsikring. Det virkede jo sådan lidt mærkeligt, da man fik ugeplanen for 6.-12. marts med behandling af ikke mindre end 32 lovområder, at der som nr. 32 var opført et lovforslag, ingen i folketetinget kendte, men som i dag åbenbarer sig som forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring; men jeg behøver jo ikke at føle mig særlig generet, det må først og fremmest være forslagsstillerne, der gør det. Men dette nye lovforslag gør selvfølgelig også, at jeg ikke mener, jeg behøver at gå så meget i enkeltheder med det forslag til folketingsbeslutning, vi her behandler.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det konservative folkeparti ønsker gennemført et trykkesystem, der samler den meget opdeltede sociale sikring, vi har, sådan, at enhver i uventede trangssituationer — og altså også under sygdom — får rimelig dækning for den mistede arbejdsindtægt. Hvis trangen er længerevarende, ønsker vi den sociale sikring udbygget sådan, at man får effektiv hjælp og bistand til at opbygge en tilfredsstillende tilværelse også fremover, og her tager vi i betragtning socialmedicinsk behandling, revalidering, omskoling osv. Det er lige så klart, at et sådant system må forudsætte, at man betaler til det, og derfor har vi peget på det samlede sociale bidrag.

Af den grund vil vi stadig væk gerne udvalgsbehandle sagen; men vi står lidt fremmede over for den tanke, at det er kommunerne, der skal opkræve sygekassekontingentet og kun det, medens det derimod foreslås, at arbejdsgiverne skal beregne og indbetale et samlet kontingent, ikke kun for sygekasse, men også for

ulykkesforsikring, invalideforsikring, ATP, arbejdsløshedsfond osv. Hvis vi skulle gå ind i en egentlig behandling af dette, måtte vi foreslå ensartethed i kontingentindbetalingerne. Men vi mener altså, at også dette spørgsmål bliver behandlet i socialreformkommissionen. Kan vi imidlertid i et udvalg få nyt materiale frem, er det da i hvert fald ingen skade til.

Man har også peget på ydelserne, og det er allerede blevet kommenteret både af socialministeren og hr. Niels Mørk. Også jeg vil understrege, at man jo ikke bare sådan på papiret kan fastsætte, at nu skal alle give alt. Vi må have en anderledes udbygning af de muligheder, der er inden for de lokale områder. Spørgsmålet om vederlagsfri hospitalsbehandling, således at man ikke længere skal have sygekassen med som et led ved denne ydelse, er jo bragt frem i et SF-forslag, som vi et par gange har behandlet — fra min side uden særlig stor venlighed. Jeg mener fortsat ikke, at dette spørgsmål, sådan som refusionssystemet er blevet opbygget mellem stat og kommune, er så enkelt, at man kan tage det ud og sige, at nu vil vi have det løst. Men vi er enige i, at vi kan arbejde videre med det.

I forslaget omtales endvidere uddannelsesmulighederne for sygekassernes medarbejdere. Det er almindeligt kendt, at alle kommuner har en ganske speciel hovedpine, der ikke mindst er forårsaget af lovgivningen her på Christiansborg, og jeg kan nu ikke rigtig se forenklingen for kommunerne i, at man opretholder sygekasserne, der jo dog har erfaring i kontingentopkrævning og er ved at gå over til databehandling, og så pålægger kommunerne at opkræve kontingentet og sende det tilbage til de samme sygekasser. Man vil altså give kommunerne et større ansvar i hospitalsbehandlingen, og videre vil man have, at de skal tage sig af uddannelsesproblemet. Forslagsstillerne er jo ikke ikke ukendt med, at man fra kommunernes side ikke blot er med i Danmarks forvaltningshøjskole, men at man også har taget et direkte initiativ til en kommunal højskole, der netop i disse dage er ved at blive en realitet.

Jeg vil gerne sige om disse ting, at sådan som det konservative folkeparti ser på nødvendigheden af en social sikring, er det helt naturligt, at der er mange enkelt-